

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian (przewodniczący)

SSN Bronisław Czech (sprawozdawca)

SSA Andrzej Struzik

w sprawie z powództwa Syndyka Masy Upadłości E. K. prowadzącego Przedsiębiorstwo Usług Budowlanych "E. (...)" w B.

przeciwko Gminie i Miastu W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 maja 2005 r., zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 14 lutego 2005 r., sygn. akt I ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 14 lutego 2005 r. odrzucił kasację strony pozwanej od wyroku tego Sądu z dnia 8 listopada 2004 r., albowiem nie przedstawia ona okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, ani też nie powołuje się na oczywiste naruszenie prawa (art. 393⁵ w zw. z art. 393³ § 1 pkt. 3 k.p.c.).

Pozwana w zażaleniu wniosła o uchylenie tego postanowienia twierdząc, że wymagania z art. 393¹ § 1 pkt. 3 k.p.c., zostały spełnione albowiem w uzasadnieniu kasacji szczegółowo uzasadniła jej podstawy, z którego to uzasadnienia wynika oczywiste naruszenie prawa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ze względu na datę wydania wyroku przez Sąd Apelacyjny, w sprawie mają zastosowanie przepisy dotyczące kasacji w numeracji i brzmieniu obowiązującym przed dniem 6 lutego 2005 r. (art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98).

Zarówno kasacja, jak i zażalenie napisane są w sposób nieporadny, o czym świadczy zarówno ich konstrukcja, jak i użyte sformułowania.

Sąd Apelacyjny trafnie stwierdził, że w kasacji brak jest przedstawienia okoliczności uzasadniających przyjęcie jej do rozpoznania (art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.). Obszerne uzasadnienie podstaw kasacji, a nawet użycie sformułowania, że rozumowanie Sądu oparte jest na „oczywistych pomyłkach”, pozwalają przyjąć, iż skarżący postawił zarzut oczywistego naruszenia prawa. W takiej sytuacji nie ma potrzeby przedstawienia okoliczności uzasadniających przyjęcie kasacji do rozpoznania. Ocena zaś, czy rzeczywiście występuje oczywiste naruszenie prawa, uzasadniające przyjęcie kasacji do rozpoznania, nie należy ani do Sądu drugiej instancji, ani do Sądu Najwyższego rozpoznającego zażalenie na odrzucenie kasacji, lecz do Sądu Najwyższego, który bada kasację na tzw. przedsądzie (art. 393 § 2 i 3 k.p.c.).

Dlatego Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone postanowienie (art. 386 k.p.c. w zw. z art. 391§ 1, art. 393¹⁸ § 1 i 3, art. 393¹⁹ oraz art. 397 § 2 k.p.c. w brzmieniu sprzed 6 lutego 2005 r.).